Р Е Ш Е Н И Е
№ 261

гр. София, 11.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 38 състав,** в публично заседание на 12.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **5782** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.112 ал.1 от Закона за здравето.

Образувано е по жалбата на А. П. Н. от [населено място] срещу Експертно решение /ЕР/ № 0595/174 от 11.12.2010г. на Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/ по хирургични болести, с което е потвърдено ЕР № 0001/04.01.2010г. на ТЕЛК за общи заболявания при I МБАЛ III състав. С обжалвания административен акт НЕЛК не приема причинна връзка за настъпилата смърт - трудова злополука на съпруга на жалбоподателката Ц. Б. Н., съгласно чл.68 ал.1 т.1 от Наредбата за медицинската експертиза
на работоспособността /НМЕР/2005г. отм./, в сила към момента на установяване на злополуката.

В жалбата са наведени доводи за материална незаконосъобразност на оспореното решение. Жалбоподателката счита, че НЕЛК не е преценила прецизно цялата медицинска документация за правилно установяване на релевантните обстоятелства относно смъртта на съпруга й. Моли съда да отмени оспореното ЕР и да върне преписката на НЕЛК за ново произнасяне със задължителни указания относно признаване на злополуката за трудова. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата - НЕЛК, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли за отхвърлянето й. Счита, че смъртта няма внезапен характер, тъй като е настъпила в резултат на предшестващи сърдечни заболявания.

Претендира разноски.

Заинтересованата страна СУСО не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна [фирма] оспорва жалбата и моли решението на НЕЛК да бъде оставено в сила. Твърди, че смъртта е настъпила в резултатна предшестващи сърдечни заболявания, както и поради ненавременна медицинска помощ. Претендира разноски.

Съдът при преценка на допустимостта и основателността на жалбата приема следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателката е преживяла съпруга и наследник по закон на починалия Ц. Н., чиято смърт е предмет на административното производство пред ответника.

Ц. Н. е работел на длъжност "транжор" в отдел "Производство" във фирма [фирма] на пълен работен ден, видно от представените трудов договор и допълнителни споразумения, длъжностна характеристика, считано от 09.07.1993г. до смъртта му на 14.12.2008г.

На 14.12.2008г. в 11.45ч. на работното си място – кухня транжорна на летище С., терминал 1, при изпълнение на служебните задължения – получаване на необходимите продукти /месо, птици, риба/ за обработване и транжиране през работния ден, Н. се е оплакал от болки в областта на сърцето и главата, прилошало му е и е бил откаран в УМБАЛ „С. А.” /бивша Окръжна болница/, в последствие в УМБАЛ „Ц. Й.“. Видно от препис - извлечение от акт за смърт № 602/18.12.2008г. Н. е получил „дисекация на асцидентни участъци на аортата, тампонада на сърцето, хипертонична болест”, причинили смъртта му.

ТЕЛК по Общи заболявания при I МБАЛ III състав – С. се е произнесла с ЕР № 0001/04.01.2010г., според което водещата диагноза е „Аневризма и дисекация на аортата” при общо заболяване: „Дисекираща аневризма във възходящата аорта с тампонада на сърцето”. Не е приета причинно-следствена връзка.

Решението на ТЕЛК е потвърдено от НЕЛК с експертното решение, което е предмет на настоящото производство.

По делото е назначена и изслушана съдебно-медицинска експертиза с вещо лице специалист по вътрешни болести и кардиология, от заключението на която се установява, че смъртта е причинена от внезапно увреждане на здравето му, изразяващо се в остра дисекация /разкъсване/ на стената на аневризма/разширение/ на възходящата аорта с последващ хемоперикард /събиране на кръв в сърдечната торбичка/ и тампонада /свиване на сърцето с невъзможност за неговото разширение от събралата се кръв в сърдечната торбичка/. Според експерта, дисекацията на аневризмално променената аорта може да настъпи вследствие на вдигане на тежък предмет, тъй като при напъването се повишава внезапно артериалното налягане, което опъва силно стената на аортата, която е предшестващо променена /изтънена/ и като резултат може да настъпи разкъсването на стената. Вещото лице приема, че се касае за внезапно настъпила смърт поради внезапно нарушаване на здравето. Експертът е категоричен, че съществува вероятност починалият да е страдал от

неустановена артериална хипертония с исхемична болест на сърцето, с оглед констатирано стеснение на коронарните артерии, но сигурни данни за това не са налице. Актът на разкъсване на аортата е внезапно настъпил, а не е резултат на хроничен процес. Такава хипертрофия, съгласно заключението на СМЕ, известна като „работна", може да се дължи на тежките физически усилия, при които сърцето задебелява без да има съпътстваща артериална хипертония. Експертът сочи, че усложнението е много тежко и с висок процент смъртност, дори и при бърза оперативна намеса. Съдът цени заключението на вещото лице като обективно и компетентно.

От показанията на разпитаните свидетели на жалбоподателката, които съдът кредитира като безпристрастни и непротиворечиви, се установява, че Ц. Н. се е оплаквал, че на работата му се налага да извършва и тежки физически натоварвания, които са извън задълженията му по длъжностната му характеристика. Установи се, че не се е оплаквал от високо кръвно налягане или от сърдечни проблеми, както и че няма фамилна обремененост.

Свидетелят на заинтересованата страна „Л.К.С. ООД също потвърждава, че злополуката е станала на работното му място, но няма преки впечатления от начина, по който е станала. Съдът не дава вяра на показанията на свидетеля относно твърденията, че на Ц. Н. никога не му се е налагало да вдига тежки предмети, тъй като за това имало назначен друг работник.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:
Видно от представените по делото доказателства оспореното ЕР на НЕЛК е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма и в съответствие с целта на закона. То обаче е издадено мв противоречие с материално-правните разпоредби на закона.
Съгласно нормата на чл.55 ал.1 от КСО, „ трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт". Следователно законодателят изисква наличието при условие на кумулативност на няколко предпоставки: настъпило внезапно увреждане на здравето на осигуреното лице, настъпване на неблагоприятен резултат, изразяващ се във временна или трайна неработоспособност или смърт, причинна връзка между увреждането и извършваната от увреденото лице работа при или в интерес на работодателя .
Предмет на произнасяне от органите на медицинската експертиза по работоспособността в хипотезите на чл.61 и чл.68 ал.1 т.1 от НМЕР е единствено причинната връзка между увреждането и условията на труд, при които е работил съпругът на жалбоподателката. Издаденият административен акт има самостоятелен характер и е предпоставка за квалифициране от компетентните органи на злополуката като трудова в случай, че и останалите предпоставки по чл. 55 от КСО са налице.
Конкретното физическо натоварване – вдигане на тежък предмет по време и във връзка с трудовата дейност, се е оказало провокиращ момент за животозастрашаващо усложнение /дисекация и руптура на аортата/, протичащо на фона на съществуващо заболяване, което не е имало клинична изява и за което Ц. Н. не е знаел /атеросклероза/. С. по себе си склеротичните промени на коронарните съдове, както и

евентуалната хипертония, не са предизвикали смъртта на Ц. Н. - без извършени резки и тежки физически усилия дисекацията на аортата не би настъпила. Съдът приема, че е налице пряка причино - следствена връзка между извършването на работата и увреждането.
Възраженията на работодателя във връзка с ненавременната медицинска помощ са неоснователни. Към факта на увреждането – разкъсване на стената на аортата, няма съпричиняване от страна на лекарските екипи. Техните действия не са свързани пряко с увреждането, а само косвено с предотвратяване на фаталните последици от него, поради което не следва да бъдат обсъждани.
Експертното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а преписката да се върне на НЕЛК за ново разглеждане.
При този изход на спора разноските са в тежест на ответника. НЕЛК следва да възстанови на жалбоподателката направените пред АССГ разноски, включително и при първоначалното разглеждане на жалбата, общо в размер на 1110 /хиляда сто и десет/ лева.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 , чл.173 ал.2, чл.174 и чл.143 ал.1 от АПК, Административен съд София - град, II отделение, 38-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Експертно решение № 0595/174 от 11.12.2010г. на Национална експертна лекарска комисия по хирургични болести.
ВРЪЩА административната преписка на Националната експертна лекарска комисия за ново произнасяне при спазване на задължителните указания, дадени с мотивите на съдебното решение, в 14-дневен срок от влизане на решението в сила.
ОСЪЖДА Националната експертна лекарска комисия да заплати на А. П. Н. сумата 1110 /хиляда сто и десет/ лева разноски.
Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: